

 Thomson & Reutors
Sweet & Maxwell Asia
Suite B-5-1 & 2, Level 5,
Block B, Sky Park,
One City, Jalan USJ 25/1,
47650 Subang Jaya,
Selangor Darul Ehsan,

BY HAND

 sivananthan
Advocates & Solicitors

Sir,

Kuala Lumpur High Court Criminal (4) Application

No: WA-44-118-08/2017

Ismail bin Yaakub v 1. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia

2. Penguasa Kanan Pusat Pemulihan Akhlak,

Machang, Kelantan

3. Ketua Polis Negara

We refer to the above matter.

Please find enclosed herewith a copy of the **Judgment** dated 27.12.2017 for the above matter for your consideration for publication.

Thank you.

Datuk N. Sivananthan
LLB (Hons) Warwick
Of Lincoln's Inn, Barrister
Counsel, International Criminal Court

Associates

Low Huey Theng
LLB (Hons) Aberystwyth
LLM (BPP, London)
Of Lincoln's Inn, Barrister

Jay Moy Wei Jiun
LLB (Hons) UWE, Bristol
CLP

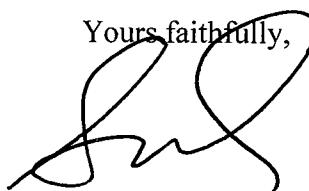
Grace S. Nathan
LLB (Hons) London
LLM (Nottingham)
Of The Inner Temple, Barrister

Lam Kah Kah
LLB (Hons) LSE
Of The Middle Temple, Barrister

Liu Mei Ching
LLB (Hons) Nottingham
Of Lincoln's Inn, Barrister

Jasmine Cheong
LLB (Hons) Hertfordshire
CLP

Yours faithfully,

Writer: Datuk N. Sivananthan
Writer's email: siva@malaysiancriminal.lawyer

Tel +6 03 7491 8055
Fax +6 03 7491 9055
Email info@malaysiancriminal.lawyer

Suite No.1, L17-01, PJX Tower
No.16A, Persiaran Barat
46050 Petaling Jaya
Selangor Darul Ehsan, Malaysia

www.malaysiancriminal.lawyer

DIDALAM MAHKAMAH TINGGI JENAYAH 4 KUALA LUMPUR

DIDALAM WILAYAH PERSEKUTUAN KUALA LUMPUR

PERMOHONAN JENAYAH NO: WA-44-118-08/2017

ISMAIL BIN YAAKUB

(NO. KP: 661118-03-5769)

LAWAN

TIMBALAN MENTERI DALAM NEGERI, MALAYSIA

PENGUASA KANAN PUSAT PEMULIHAN AKHLAK,

MACHANG, KELANTAN

KETUA POLIS NEGARA

PENGHAKIMAN

Pendahuluan:

1. Ini merupakan satu permohonan untuk mendapatkan Perintah *Writ of Habeas Corpus* oleh Pemohon, En. Ismail bin Yaakub dalam mencabar kesahihan Perintah Tahanan bertarikh 4 April 2017 yang

telah dikeluarkan oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri, YB Dato' Masir Anak Kujat menurut Seksyen 6(1) Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985 yang memerintahkan Pemohon ditahan selama dua (2) tahun di Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan mulai 4 April 2017.

Latar Belakang Fakta :

2. Pada 14 Februari, 2017, Pemohon telah ditangkap dan ditahan menurut Seksyen 3(1) Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985;
3. Laporan hal keadaan penangkapan dan penahanan terhadap Pemohon telah diterima oleh Deputi Komisioner Polis (DCP) Dato' Pahlawan Mohd. Dzuraidi bin Ibrahim, Pegawai Kanan Polis yang bertugas Timbalan Pengarah Tahanan, Jabatan Siasatan Jenayah Narkotik, Ibu Pejabat Polis DiRaja Malaysia Bukit Aman, Kuala Lumpur pada 23 Februari 2017 daripada Ketua Polis Daerah Bachok, Kelantan DSP Nik aminuddin bin Raja Abdullah;
4. Seterusnya, setelah mengkaji dan meneliti laporan tersebut, pada 24 Februari 2017) pada jam lebih kurang 9.00 pagi, DCP Dato' Pahlawan Mohd Dzuraidi bin Ibrahim telah menyediakan laporan hal keadaan penangkapan dan penahanan itu serta melaporkan hal keadaan penangkapan dan penahanan Pemohon kepada Menteri Dalam Negeri untuk tujuan lanjutan tempoh penahanan keatas Pemohon bagi mematuhi Seksyen 3(2)(c) Akta tersebut;

5. Pada 20 Februari 2017, ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff, Pegawai Penyiasat telah berjumpa dengan Pemohon untuk merakamkan percakapan Pemohon serta mengambil keterangan daripada Pemohon dengan dibantu oleh Sarjan Saudah binti Awang yang membantu menaip rakaman percakapan Pemohon. Dalam melengkapkan siasatan, beliau juga telah merakamkan percakapan saksi-saksi yang mempunyai kaitan dengan penangkapan Pemohon;
6. Hasil dari siasatan, pihak polis mempunyai keterangan yang mencukupi bahawa Pemohon terlibat dalam aktiviti mengedar dadah jenis Pil Kuda yang mengandungi dadah berbahaya jenis Methamphetamine;
7. Selanjutnya, pada 24 Mac 2017, ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff, telah mengemukakan satu salinan laporan lengkap penyiasatan terhadap Pemohon menurut Seksyen 3(3) Akta tersebut kepada Timbalan Menteri Dalam Negeri dan kepada Pegawai Siasatan Kementerian Dalam Negeri;
8. Pegawai Siasatan yang dilantik menurut Seksyen 5(1) Akta tersebut, En. Dzul Iswari bin Mohd Jaafar telah menerima laporan lengkap penyiasatan yang berkaitan dengan Pemohon daripada pegawai polis yang membuat siasatan menurut Seksyen 3(3) Akta tersebut, ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff, pada 24 Mac 2017;
9. Pada 27 Mac 2017 jam 9.30 pagi, Pegawai Siasatan telah menjalankan siasatan secara fizikal terhadap Pemohon di Bilek

Gerakan, Bahagian Narkotik, IPD Kota Bahru, Kelantan menurut Seksyen 5(2) Akta tersebut. Setelah mendengar dan menimbangkan keterangan-keterangan yang dikemukakan oleh Pemohon dan juga setelah meneliti laporan lengkap penyiasatan yang telah dikemukakan oleh En. Mohd Adzharuddien bin Baharom berkaitan dengan aktiviti-aktiviti Pemohon berhubungan dengan atau yang melibatkan pengedaran dadah berbahaya, Pegawai Siasatan telah menyediakan satu laporan bertulis kepada Timbalan Menteri Dalam Negeri dimana Pegawai Siasatan telah menyatakan bahawa berdasarkan kepada laporan lengkap bertulis oleh pihak polis dan siasatan keatas Pemohon yang telah dijalankan itu, Pegawai Siasatan telah berpuashati bahawa terdapat alasan-alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa Pemohon pernah ada kaitan dengan apa-apa aktiviti yang berhubungan dengan atau yang melibatkan pengedaran dadah berbahaya. Pegawai Siasatan kemudiannya telah mengemukakan laporan lengkap kepada Timbalan Menteri Dalam Negeri bagi mematuhi Seksyen 5(4) Akta tersebut pada 29 Mac 2017;

10. Timbalan Menteri Dalam Negeri, YB Dato' Masir Anak Kujat telah menerima laporan mengenai hal keadaan penangkapan dan penahanan terhadap Pemohon daripada pegawai yang ditetapkan menurut Seksyen 3(2)(c) Akta tersebut, DCP Dato' Pahlawan Mohd Dzuraidi bin Ibrahim pada 24 Februari 2017. Pada 24 Mac 2017, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah menerima laporan lengkap penyiasatan yang berkaitan dengan aktiviti Pemohon daripada Pegawai Penyiasat Polis menurut Seksyen 3(3) Akta tersebut.

Selanjutnya pada 29 Mac 2017, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah menerima laporan menurut Seksyen 5(4) Akta tersebut daripada Pegawai Siasatan Kementerian Dalam Negeri, En. Dzul Iswari bin Mohd Jaafar. Setelah meneliti laporan-laporan yang tersebut, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah berpuashati bahawa Pemohon pernah ada kaitan dengan apa-apa aktiviti yang berhubungan dengan atau yang melibatkan dengan pengedaran dadah berbahaya;

11. Seterusnya, Timbalan Menteri Dalam Negeri telah mengarahkan pegawai kepada Timbalan Menteri Dalam Negeri, En. Mohd Adzharuddien bin Baharom untuk menyediakan Perintah Tahanan serta pernyataan mengenai alasan-alasan yang atasnya Perintah itu dibuat dan pengataan-pengataan fakta yang atasnya Perintah itu diasaskan yang bersesuaian dengan keputusan Timbalan Menteri Dalam Negeri supaya Pemohon perlu ditahan selama dua (2) tahun mulai 4 April 2017 di Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan. Timbalan Menteri telah menurunkan tandatangan dan mengisi tarikh pada Perintah Tahanan tersebut manakala pernyataan mengenai alasan-alasan yang atasnya Perintah itu dibuat dan pengataan-pengataan fakta yang atasnya Perintah itu diasaskan terhadap Pemohon telah ditandatangani oleh En. Mohd Adzharuddien bin Baharom atas arahan Timbalan Menteri Dalam Negeri;
12. Perintah Tahanan bertarikh 4 April 2017 telah disampaikan kepada Pemohon bersama-sama dengan pernyataan mengenai alasan-alasan yang atasnya Perintah itu dibuat dan pengataan-pengataan

fakta yang atasnya Perintah itu diasaskan dan juga 3 salinan Borang 1 (dokumen-dokumen tersebut) oleh ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff, pada 4 April 2017 jam 1020 malam di Lokap Balai Polis Bachok, Kelantan. Isi kandungan dokumen-dokumen tersebut telah diterangkan kepada Pemohon dan telah diakui difahami oleh Pemohon;

13. Pada 5 April 2017, Pemohon seterusnya telah dibawa dan dihantar ke Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan. Penguasa dan Penjaga Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan En. Mahadair bin Che Daud telah berjumpa dengan Pemohon pada 5 April 2017 dan telah menerangkan hak-hak Pemohon untuk membuat representasi kepada Lembaga Penasihat. Isi kandungan Perintah Tahanan, alasan-alasan serta pengataan-pengataan fakta yang atasnya Perintah Tahanan itu diasaskan dan Borang 1 juga telah diterangkan kepada Pemohon dan Pemohon telah mengakui memahami penerangan tersebut. Pemohon telah ditanya samada ingin menulis representasi Pemohon dalam Borang 1 tersebut. Pemohon telah memaklumkan bahawa Pemohon tidak berhasrat untuk menulis representasi Pemohon. 2 salinan Borang 1 yang telah diserahkan oleh Pemohon kepada beliau telah dihantar kepada Lembaga Penasihat pada 10 April 2017;
14. Setiausaha kepada Lembaga Penasihat, En. Redman bin Safar menyatakan Borang 1 Pemohon terhadap Perintah Tahanan tersebut telah diterima oleh Lembaga Penasihat pada 10 April 2017. Tarikh persidangan pendengaran representasi Pemohon yang telah

- ditetapkan pada 31 Mei 2017 telah ditangguhkan kerana peguambela Pemohon memohon penangguhan kerana belum bersedia dengan urusan saksi iaitu saksi belum dapat dikesan. Tarikh persidangan representasi Pemohon seterusnya telah ditetapkan pada 7 Jun 2017. Borang-borang 11 yang telah dikeluarkan oleh Lembaga Penasihat bagi memaklumkan Pemohon tarikh-tarikh persidangan representasi Pemohon telah disampaikan dan dimaklumkan kepada Pemohon oleh Pegawai Penjara di Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan En. Mohd Ilham bin Abdullah. Pemohon juga selepas penangguhan dibenarkan telah dimaklumkan secara lisan tarikh persidangan representasi Pemohon;
15. Representasi oleh Pemohon telah didengar oleh Lembaga Penasihat pada 7 Jun 2017 dengan kehadiran Pemohon dan peguambela Pemohon, En. Ridhuwan bin Ismail, En. Ahmad Nizam bin Mohamad dan Cik Nik Mulyana Ayuni (Tetuan Ridhuwan & Rohaisan). Pemohon telah memanggil 2 saksi-saksi iaitu ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff dan isteri Pemohon,
16. Pada 9 Jun 2017, setelah menimbangkan representasi yang telah dibuat oleh Pemohon, Lembaga Penasihat telah membuat syor-syor mengenai representasi Pemohon tersebut dan telah mengemukakan syor-syor tersebut kepada Yang Di Pertuan Agong menurut Seksyen 10(1) Akta tersebut. Selanjutnya, setelah menimbangkan syor-syor Lembaga Penasihat tersebut, pada 24 Jun 2017, Yang Di Pertuan Agong telah memperkenankan Perintah Tahanan yang telah dibuat

oleh Timbalan Menteri Dalam Negeri menurut Seksyen 6(1) Akta tersebut terhadap Pemohon.

Permohonan Pemohon

17. Pemohon telah memfailkan satu Notis Usul bertarikh 10 Ogos 2017 di Lampiran 1 yang disokong oleh Affidavit Pemohon yang diikrarkan pada 9 Ogos 2017 (Lampiran 2) menurut Bab XXXVI Kanun Acara Jenayah untuk memohon supaya satu Perintah Writ of Habeas Corpus dikeluarkan terhadap Pemohon.
18. Beliau menyatakan bahawa tangkapan dan penahanannya menurut Perintah Tahanan adalah tidak sah dan terbatal kerananya ianya dilakukan bercanggahan dengan Perkara 5(1), (3) and (4) and 151 Perlembagan Persekutuan dan pihak Responden tidak mematuhi peruntukan Seksyen 3, 4, 5, 6, 9,10 dan 11 of the Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985 dan tiada menurut Kaedah-kaedah Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) (Prosedur Lembaga Penasihat) 1987.

Affidavit Jawaban/ Balasan Responden

19. Pihak Responden telah memfailkan 11 Affidavit Jawaban dan Balasan bagi menafikan dan membantah alasan-alasan dan tomahan-tomahan yang dikemukakan oleh Pemohon. 11 Afidavit-affidavit Jawaban yang diikrarkan adalah seperti berikut:

- (a) Affidavit Jawaban oleh YB Dato' Masir Anak Kujat, Timbalan Menteri Dalam Negeri yang diikrarkan pada 28 Ogos 2017, Lampiran 6;
- (b) Affidavit Jawaban oleh DSP Nik Aminuddin bin Raja Abdullah, Ketua Polis Daerah Bachok, Kelantan yang diikrarkan pada 8 September 2017, Lampiran 7;
- (c) Affidavit Jawaban oleh Dzul Iswari bin Mohd Jaafar, Pegawai Siasatan KDN yang diikrarkan pada 8 September 2017, Lampiran 8;
- (d) Affidavit Jawaban oleh DCP Dato' Pahlawan Mohd Dzuraidi bin Ibrahim, Timbalan Pengarah (Perlucutahan Harta/ Perundangan Tahanan) JSJN, Bukit Aman yang diikrarkan pada 8 September 2017, Lampiran 9;
- (e) Affidavit Jawaban oleh Mohd Adzharuddien bin Baharom, Penolong Setiausaha KDN yang diikrarkan pada 3 September 2017, Lampiran 10;
- (f) Affidavit Jawaban oleh Sarjan Saudah binti Awang, BSJN, IPD Bachok yang diikrarkan pada 8 September 2017, Lampiran 11;
- (g) Affidavit Jawaban oleh Sarjan William a/l Micheal, JSJN, IPD Machang, Kelantan yang diikrarkan pada 15 September 2017, Lampiran 12;

- (h) Affidavit Jawaban oleh Mahadzair bin Che Daud, Penguasa Penjara/ Pegawai Yang Menjaga Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan yang diikrarkan pada 6 September 2017, Lampiran 13;
  - (i) Affidavit Jawaban oleh Redman bin Safar, Setiausaha kepada Lembaga Penasihat yang diikrarkan pada 11 September 2017, Lampiran 14;
  - (j) Affidavit Jawaban oleh Mohd Ilham bin Abdullah, Pegawai Penjara, Pusat Pemulihan Akhlak, Machang, Kelantan yang diikrarkan pada 8 September 2017, Lampiran 15;
  - (k) Affidavit Jawaban oleh ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff, KBSJN, IPD Bachok, Kelantan/ Pegawai Siasatan yang diikrarkan pada 8 September 2017, Lampiran 16;
20. Pihak Pemohon telah memfailkan 1 Affidavit Jawaban bagi menjawab Affidavit-affidavit diatas iaitu Affidavit Jawaban Pemohon yang diklar pada 26 September 2017, Lampiran 19;
21. Pihak Responden telah memfailkan 1 Affidavit Balasan bagi menjawab Affidavit Jawaban Pemohon di Lampiran 22 iaitu Affidavit Balasan oleh ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff, yang diklar pada 5 Oktober 2017, Lampiran 22.

Isu-isu yang perlu diputuskan mahkamah:

22. Berdasarkan kepada penghujahan-penghujahan pihak-pihak Peguam Pemohon dan penghujahan Peguam Kanan Persekutuan, mahkamah ini akan memberikan focus dan tumpuan kepada satu isu-sahaja iaitu:

Kegagalan Pegawai Penyiasat dan Pembantu Pegawai Perakam untuk membekalkan sesalinan rakaman percakapan Pemohon adalah suatu pelanggaran Artikel 151(1)(a) Perlembagaan Persekutuan

Objektif dan Undang-undang Writ of Habeas Corpus

23. Adalah menjadi suatu Objektif Utama dalam suatu permohonan bagi mendapatkan perintah *writ of habeas corpus* adalah bagi pelepasan seseorang yang ditahan secara tidak sah. Ianya menjadi suatu pertimbangan yang cukup teliti oleh pihak mahkamah mengenai isu kesahihan penahanan atapun sebaliknya.

Article 5(2) of the Federal Constitution

*"Where complaint is made to a High Court or any judge thereof that a person is being **unlawfully detained** the court shall inquire into the complaint and, unless satisfied that the detention is lawful, shall order him to be produced before the court and release him."*

Section 11 Dangerous Drugs Act (Special Preventive Measures) 1985

Judicial review of act or decision of Yang di Pertuan Agong and Minister

11C. (1) There shall be no judicial review in any court of, and no court shall have or exercise any jurisdiction in respect of, any act done or decision made by the Yang di-Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with this Act, save in regard to any question on compliance with any procedural requirement in this Act governing such act or decision."

24. Dalam menggunakan undang-undang dan prosedur yang betul mengenai permohonan *Writ of Habeas Corpus*, mahkamah ini ingin merujuk kepada penghakiman Mahkamah Persekutuan dalam kes: **Lee Kew Sang v Timbalan Menteri Dalam Negeri & Ors (2005) 3 CLJ 914** seperti berikut:

"In our view, courts must give effect to the amendments. That being the law, it is the duty of the courts to apply them. so, in a habeas corpus application where the detention order of the Minister made under s. 4(1) of the

Ordinance or, for that matter, the equivalent ss. in ISA 1960 and DD(SPM) Act 1985, the first thing that the courts should do is to see whether the ground forwarded is one that falls within the meaning of procedural non-compliance or not. To determine the question, the courts should look at the provisions of the law or the rules that lay down the procedural requirements. It is not for the courts to create procedural requirements because it is not the function of the courts to make law or rules. If there is no such procedural requirement then there cannot be non-compliance thereof. Only if there is that there can be non-compliance thereof and only then that the courts should consider whether, on the facts, there has been non-compliance".

25. Begitu juga dalam kes: **Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri & Ors v Ong Beng Chuan (2006) 4 CLJ 763**, Mahkamah memutuskan bahawa:

*"A right to judicial review when there is a breach of a procedural requirement in the making of a detention order under the Act was considered by this court in **Muhammad Jailani Kasim v. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors [2006] 4 CLJ 687 (FC)** in the following words:*

The effect of a breach of such procedural requirements had been considered in a number of cases. See, for example, *Puvaneswaran v. Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri Malaysia & Anor* [1991] 3 CLJ 649 (Rep); [1991] 2 CLJ 1199; [1991] 3 MLJ 28; *Low Teng Hai v. Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Others* [1992] 2 CLJ (Rep) 816 and *Aw Ngoh Leang v. Inspector General of Police* [1993] 1 CLJ 373; [1993] 1 MLJ 65. It has been recognised in these cases that a procedural requirement may be mandatory or directory. A mandatory requirement is one that goes to the root of the matter and is of direct relevance to the detention order. The breach of a mandatory requirement will render the detention order invalid without the need to establish any prejudice. The breach of a procedural requirement which is directory will not be significant provided that there is substantial compliance with the rules with no prejudice having been suffered by the detainee. However it must be observed that the power of the Court to interview is limited to only matters of compliance with procedural requirements by section 11C(1) of the Act which reads as follows:

There shall be no judicial review in any court of, and no court shall have or exercise any jurisdiction in respect of, any act done or decision made by the Yang di-Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with this Act. save in regard to any question on compliance with any procedural requirement in this Act governing such act or decision.

It is clear that the section restricts judicial review to only questions on compliance with any procedural requirement governing any act done or decision made by the Yang di Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power, Such procedural requirements can only be ones that will go to the root of the matter and be of direct relevance to the making of the detention order. The section only refers to a question of compliance with procedural requirements without subjecting it to any prejudice having been suffered. The test, therefore, in determining whether a breach can bed subjected to judicial review is whether it is in compliance with any procedural requirement governing any act done or decision made by the Yang-di Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with the Act

without the need to establish any prejudice. Such a determination will be greatly facilitated, though not decisively, by a consideration of the effect of the statutory provision that has been breached, that is to say, whether it is mandatory or delivery in nature.

[7] *It must be observed that the significant parts of r. 3(2), (3) and (4) are a reminder to the detainee of the right to make representation and the receipt and forwarding of Form 1 to the Secretary of the Advisory Board. Non-compliance with these aspects of the rules will affect the right of representation of the detainee. Thus any breach in the matters to be communicated to the detainee will affect the hearing before the advisory board. This will in turn have a direct bearing on the recommendation to be made to the Yang di-Pertuan Agong by the advisory board. Thus it can only mean that the more crucial aspect of r. 3(2), (3) and (4) is the performance of the duties required by the rules. That, however, cannot be said of the person who is required to communicate the information to the detainee. The fact that it has been done by a person who is not the officer in charge will have no bearing on the conduct of the hearing by the advisory board. In this regard reference may be made to Howard v. Bodington [1976] 2 PD 203 , Lord Pensance said at p 211 :*

There may be many provisions in Acts of Parliament which although they are not strictly obeyed, yet do not appear to the Court to be of that material importance to the subject -matter to which they refer, as that the legislature could have intended that the non-observance of them should be followed by a total failure of the whole proceedings. On the other hand, there are some provisions in respect of which the Court would take an opposite view, and would feel that they are matters which must be strictly obeyed, the whole proceedings that subsequently follow must come to an end.

*In **District Board Kheri v. Abdul Majid Khan AIR [1930] Oudh 434** it was held that where the prescription of an Act relates to the performance of a duty by a public officer the breach of such prescription when it does not cause any real injustice does not invalidate the act done under the Act and therefore such prescriptions are merely directory. This is particularly so in this case as there is no requirement that the communication must be made by the officer in charge personally. After all s. 9(2) of the Act only provides that for the purpose of enabling a person to make representation he shall be informed of that right. It does not say that the communication must be made by any specified officer. It follows that the fact that the requirements of r. 3(2), (3) and (4) were*

performed by a person who is not the officer in charge does not invalidate the act done.

[8] *Thus the fact that the duties specified in r. 3(2), (3) and (4) have not been carried out by the officer in charge, though a breach, does not affect the hearing before the advisory board and, consequently, is not one that will govern the exercise of discretion by the Yang di-Pertuan Agong in making a decision on the recommendation of the advisory board. It is therefore not one that is subject to judicial review within the meaning of s. 11C of the Act.”*

26. Dalam penghakiman Mahkamah Persekutuan dalam kes: **Sathiyamurthi v. Penguasa/ Komandan, Pusat Pemulihan Karangan, Kedah (2006) 4 CLJ 862**, perhatian berikut telah dibuat mahkamah:

“..... Thus, in a writ of habeas corpus, the question for the court to determine is whether the person is lawfully detained. If he is, the writ cannot be issued and if he is not, it must be issued (see R. v. Home Secretary, Ex parte Greene (1941) 3 AER 104)”

27. Begitu juga dalam kes: **SK Tangakaliswaran Krishnan v. Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors. (2009) 6 CLJ 705**, Mahkamah Persekutuan memutuskan bahawa:

“....(6) So too here. It is for the Respondents to prove that the constitutional and statutory safeguards embodied in Article 151 and Section 6(1) were strictly complied with. The liberty of an individual should not be infringed upon even to the slightest extent without proof that the impugned infringement is in accordance with the Constitution and statute.....”

28. Setelah mengambil kira kuasa-kuasa Mahkamah, persoalannya adalah apakah tugas-tugas mahkamah dalam kes-kes sebegini?? Dalam penghakiman Mahkamah Persekutuan, dalam kes: **Re Tan Boon Liat (1977) 2 MLJ 108 (FC) Lee Hun Hoe CJ (Borneo)** sekali lagi mahkamah memutuskan di mukasurat 110 – 111:

“.....In The Reverend Thomas Pelham Dale's Case [1881] 6 QBD 376, 461, 469 and 470 Brett LJ observed at page 461 that:

Then comes the question upon the habeas corpus. It is a general rule, which has always been acted upon by the Courts of England, that if any person procures the imprisonment of another he must take care to do so by steps, all of which are entirely regular, and that if he fails to follow every step in the process with extreme regularity

the court will not allow the imprisonment to continue.

Cotton LJ in supporting this stated at page 469:

*I quite agree with Brett LJ, that when persons take upon themselves to cause another to be imprisoned, **they must strictly follow the powers under which they are assuming to act, and if they do not, the person imprisoned may be discharged, although the particulars in which they have failed to follow those powers may be matters of mere form.** Here, however, the departure from the correct procedure is not, in my opinion, a mere matter of form, but is a matter of substance.”*

Proposisi undang-undang bagi kes-kes diatas telah menarik perhatian mahkamah bagi menggunakan ujian-ujian tersebut dalam menentukan samada ketidakpatuhan tersebut tertakluk kepada suatu semakan kehakiman. Dalam kes: **Muhammad Jailani Kasim v Timbalan Menteri Keselamatan Dalam Negeri, Malaysia & Ors (2006) 4 CLJ 687 at 700 (FC)** Augustine Paul FCJ memutuskan bahawa:

"[8] It follows that if a detention is procured by steps which are not regular the court is empowered to set aside the detention order. It means that every step which is necessary for the making of a detention order is subject to review by the court. The effect of a breach of such procedural requirements had been considered in a number of cases. See, for example, Puvaneswaran v. Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri Malaysia & Anor [1992] 2 CLJ 1199; [1991] 3 CLJ (Rep) 649; Low Teng Hai v. Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Others [1992] 2 CLJ 1037; [1992] 2 CLJ (rep) 816 and Aw Ngoh Leang v. Inspector General of Police [1993] 1 CLJ 373. It has been recognized in these cases that a procedural requirement may be mandatory or directory. A mandatory requirement is one that goes to the root of the matter and is of direct relevance to the detention order. The breach of a mandatory requirement will render the detention order invalid without the need to establish any prejudice. The breach of a procedural requirement which is directory will not be significant provided that there is substantial compliance with the rules with no prejudice having been suffered by the detainee. However it must be observed that the power of the court to intervene is limited to only matters of compliance with procedural requirements by s. 11C(1) of the Act which reads as follows:

There shall be no judicial review in any court of, and no court shall have or exercise any jurisdiction in respect of, any act done or decision made by the Yang di Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with this Act, save in regard to any question on compliance with any procedural requirement in this Act governing such act or decision.

It is clear that the section restricts judicial review to only questions on compliance with any procedural requirement governing any act done or decision made by the Yang di-Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power. Such procedural requirements can only be ones that will go to the root of the matter and be of direct relevance to the making of the detention order. The section only refers to a question of compliance with procedural requirements without subjecting it to any prejudice having been suffered. The test, therefore, in determining whether a breach can be subjected to judicial review is whether it is in compliance with any procedural requirement governing any act done or decision made by the Yang di-Pertuan Agong or the Minister in the exercise of their discretionary power in accordance with the Act without the need to establish any prejudice.

Such a determination will be greatly facilitated, though not decisively, by a consideration of the effect of the statutory provision that has been breached, that is to say, whether it is mandatory or directory in nature.”

29. Dalam kes: **Mohd. Faizal Haris v. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Ors (2005) 4 CLJ 613 (FC)**, Mahkamah Persekutuan memutuskan bahawa:

“In order to resolve the issue under discussion reference may be made to The Law Of Habeas Corpus, 2nd edn, by RJ Sharpe which says at pp. 180-181:

A prisoner may apply for the writ from the very moment of arrest ‘A person may apply while in the custody of a constable, immediately upon being arrested, and need not wait until he is incarcerated’ per Rinfret J, Re Isbell [1929] 52 CCC 170 at 173 (SCC), and in that sense, he may challenge the legality of his arrest (Examples of cases where habeas corpus was used to challenge a warrant of arrest are: R v. Downey [1845] 15 LJMC 29; Re Waters [1888] 6 NZLR 545; Ex p Archambault [1910] 16 CCC 433 (Que KB). However, where there have been valid

proceedings subsequent to the arrest, which are offered in justification of the detention, the prisoner will not usually be able to get redress (Ex p Scott [1989] 9 B & C 446; R v. Weil [1882] 9 QBD 701 (CA) Re Parisot [1888] 5 TLR 344; R v. O/C Depot Battalion, RASC Colchester, ex p Elliot [1949] 1 All ER 373; R v. Whitesides [1904] 8 CCC 478 (Ont CA); R v. Lee Chu [1909] 14 CCC 322 (NSSC); Re Webbe [1992] 19 CCC 515 (NSSC); Re Gaudin [1915] 34 NZLR 401; R v. Gage [1916] 26 CCC 385 (Ont HC); R v. Gigliotti [1936] 65 CCC 55 (Ont SC); R v. Haagstrom [1942] 78 CCC 332 (BCSC).

*The reason for this is two fold. First there is the rule that *habeas corpus* only calls for justification of the detention at present. The second is to be found in the law of criminal procedure. It is a general principle that where an accused person has been illegally arrested and brought before a court for trial, the court will not lack jurisdiction over the person of the illegal arrest (R v. Hughes [1989] 4 QBD 614 (Cr CasRes'd). The Canadian cases, a few of which go the other way are collected by Tremeaar, Criminal Code (6th ed 1964), 709-11. See also Leachinsky v. Christie [1945]*

2 ALL ER 395 at 403-4 per Scott LJ (varied [1974] AC 573): 'Neither the committing magistrate nor the trial court will lose jurisdiction merely because...the prisoner has been arrested in circumstances which, for any of the reasons I have stated, was unlawful, although the fact may well influence discretion as to bail; but the person so wronged will have his cause of action against the person who arrestd him unlawfully, and in an action for false imprisonment every harm to the plaintiff casually (sic) resulting from the original wrong will be a matter for the jury to consider in assessing the quantum of general damages....). There may be grounds for appeal, or evidence may be rendered in admissible, but the validity of the proceedings is not affected. It may be, of course that the wording of a statute requires a proper arrest as a condition precedent to the valid exercise of jurisdiction. In such a case, relief will be afforded on habeas corpus (See eg, R v. Wishart [1910] 18 CCC 146 (Ont CA), a case under the Fugitive Offenders Act 1881 (Imp), but this is nothing more than the use of habeas corpus to achieve jurisdiction review. Apart from such an exceptional case, it has

been consistently held the applicant cannot complain of an irregular arrest when presently held on some other proper authority.

It is therefore clear that generally a writ of habeas corpus must be directed against the current order of detention even when the earlier arrest is irregular(see Athanassiadis v. Government of Greece [1969] 3 All ER 293: Ooi Ah Pua v. OC Criminal Investigation, Kedah Perlis [1975] 2 MLJ 198.”

“The precondition to the exercise of jurisdiction under s. 6(1) is, inter alia, only a consideration of the report of investigation. There is no stipulation in s. 6(1) that it must be the result of a valid detention. The preparation of the report is governed by s. 4 pursuant to which any person may be examined and it is not confined to an examination of only the detained person. The report of investigation therefore has no direct link with the detention; the only one being that it may contain a statement from the detained person. It can still be considered by the Minister even if it contains a statement from a person whose detention under s. 3(1) is irregular. This is because just as in the case of the use of illegally obtained

evidence in a court of law the Minister may also use such evidence subject to the weight to be attached it".

"The corollay is that a detention order can be made against a person under s. 6(1) even when his detention under s. 3(2) was irregular. The general rule that a writ of habeas corpus must be directed against the current order of detention therefore applies where a detention under s. 6(1) has been made subsequent to an arrest and detention under s. 3(1) and (2). It follows that where a detention order has been made under s. 6(1) the writ of habeas corpus must be directed only against that order even if the earlier arrest and detention are irregular.
This view is supported by Barnardo v, Ford [1892] AC 326 where Lord Halsbury said that he could not agree to the proposition that if a court is satisfied that illegal detention has ceased before application for the writ has been made, nevertheless the writ might issue in order to vindicate the authority of the court against a person who has once, though not at the time of the issue of the writ, unlawfully detained another or wrongfully parted with the custody of another. Thus any irregularity in a detention order made under s. 3(2) when it has been

superseded by one under s. 6(1) is not a relevant matter for consideration.....

Therefore a prior illegality has ceased cannot be the subject matter of inquiry."

30. Mahkamah Persekutuan telah mengesahkan sekali lagi keputusan kes Mohd Faisal dalam kes: **L. Rajanderan R. Letchumanan v Timbalan Menteri Dalam Negeri Malaysia & Ors (2010) 7 CLJ 653**, YA Abdul Hamid Embong HMP memutuskan bahawa:

"The cases referred to above illustrate the principles upon which the courts will consider in allowing for judicial review on an executive detention order. It may be stated this way. A writ of habeas corpus must be directed only against the current detention order even if the earlier arrest of the detainee is irregular. The court is also not concerned with the vagueness, sufficiency or relevancy of the grounds of detention which is the sphere of the subjective exercise of the Minister's discretion under the various executive detention legislations unless mala fide on his part is shown....Any questions on the legality or propriety of the arrest or detention of a detainee at the investigation stage is not a relevant consideration nor is it a pre-condition to the order of detention of the Minister."

Keputusan Mahkamah

ISU :

Kegagalan Pegawai Penyiasat dan Pembantu Pegawai Perakam untuk membekalkan sesalinan rakaman percakapan Pemohon adalah suatu pelanggaran Artikel 151(1)(a) Perlembagaan Persekutuan

31. Sebelum mahkamah ini memutuskan isu ini, adalah wajar untuk meneliti Affidavit-affidavit yang memberikan focus kepada perkara ini. Dalam Affidavit Pemohon (Lampiran 2) bertarikh 9 Ogos 2017 dinyatakan seperti berikut:
  10. Saya sesungguhnya percaya bahawa rakaman percakapan yang dijalankan terhadap saya tidak dibuat menurut peruntukan undang-undang malahan pernyataan-pernyataan yang terkandung didalam rakaman percakapan tersebut adalah tidak benar dan bukannya keterangan yang diberikan oleh saya. Saya tidak diberi apa-apa peluang untuk membaca dan/ atau meminda rakaman percakapan tersebut. Selepas rakaman percakapan saya selesai dilakukan oleh pegawai polis yang bukan Pegawai Penyiasat yang dilantik bagi kes fail saya, saya telah dipaksa untuk menandatangani

beberapa helai kertas kosong dimana saya langsung tidak mengetahui butir-butir kandungan dokumen tersebut. Hak saya juga telah dinafikan oleh pegawai tersebut apabila beliau enggan memberikan satu Salinan rakaman percakapan tersebut kepada saya, walaupun telah dipohon oleh saya. Perkara-perkara ini, saya percaya amatlah memprejudisksn saya.

32. Dalam menjawab isu ini, Peguam Kanan Persekutuan telah merujuk kepada Affidavit ASP Mohd Yusri bin Mamat @ Mohd Yusoff (Lampiran 16) bertarikh 8 September 2017 dan Affidavit Sarjan Saudah binti Awang (Lampiran 11) bertarikh 8 September 2017 yang menyatakan bahawa:

8. .... *Sesungguhnya saya percaya bahawa penzahiran rakaman percakapan tersebut adalah bertentangan dengan kepentingan Negara dan sekiranya Pemohon ingin mendapatkan rakaman percakapan tersebut, permohonan rakaman percakapan perlu dibuat mengikut peruntukan undang-undang. Oleh yang demikian, saya tidak dapat mengemukakan rakaman percakapan Pemohon sebagai ekshibit memandangkan permohonan Pemohon untuk mendapatkan rakaman percakapan tersebut adalah tidak teratur. Oleh itu saya menuntut*

perlindungan dibawah Perkara 151(3) Perlembagaan Persekutuan dan juga seksyen 14 Akta tersebut.

- .....
- .....
26. ....Merujuk kepada dakwaan Pemohon bahawa Hak Pemohon telah dinafikan dan diprejudis apabila Pemohon tidak diberikan salinan rakaman percakapan tersebut, saya sesungguhnya menegaskan bahawa **tiada keperluan untuk saya memberikan salinan rakaman percakapan tersebut kepada Pemohon memandangkan Pemohon tidak membuat permohonan bagi mendapatkan rakaman percakapan menurut peruntukan undang-undang**. Oleh yang demikian, saya menolak dakwaan Pemohon yang tidak berasas itu.

Affidavit Sarjan Saudah binti Awang (Lampiran 11)

9. ....Merujuk dakwaan Pemohon bahawa hak Pemohon telah dinafikan dan diprejudis apabila Pemohon tidak diberikan Salinan rakaman percakapan tersebut. Saya sesungguhnya menegaskan bahawa **tiada keperluan untuk saya memberikan Salinan**

rakaman percakapan tersebut kepada Pemohon.

Oleh yang demikian, saya menolak dakwaan Pemohon yang tiada berasa itu

33. Berdasarkan kepada Affidavit Pemohon dan Affidavit kedua-dua pegawai diatas, adalah jelas dan tidak dinafikan bahawa Pemohon sememangnya telah memohon untuk mendapatkan sesalinan rakaman percakapan nya daripada pihak polis. Sehubungan dengan isu ini, saya mempunyai pandangan dan pendirian yang sama dalam penghakiman kes: **Mohd Najib Yusof v. Timbalan Menteri Dalam Negeri Malaysia & Anor (2016) 1 LNS 374**, Zulkifli Bakar J menegaskan bahawa:

“....(33) In passing , as an obiter, this Court observed that, according to Art 151 (1)(a) of the Federal Constitution, the Applicant should be given an opportunity of making representation against the Detention Order. Therefore, this court opined that the Applicant should be provided with his recorded statement (provided he had properly applied for it) based on the reasons as follows:

33.1 The Applicant is entitled to have a copy of his recorded statements as of right in order to enable him to prepare defence for representation in the hearing, in compliance with the natural justice principles;

33.2 To my mind, similar to an example of an individual having the right to his property. Clearly, the individual

must have the key to have access to his property and hence he is said as having the proprietary interest. Applying the same concept, the recorded statement from him, whether cautioned or uncautioned, is the right of the Applicant (maker) because vhe has the tangible interest to the statement.....”

34. Begitu juga dalam kes **Hamsyaini Hamzah v. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Anor (2016) 1 LNS 1724**, Suraya Othman J menyatakan:

“...(24) As I would recall, one of the grounds of challenge to the applicant's detention order is the respondents' refusal tu furnish him with a copy of his own recorded statement on the ground of “national interest”. I have had the benefit of reading the judgment of my learned brother Zulkifli Bakar J in mohd Najib Yusof v. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Anor (2016) 1 LNS 374, (2016) MLRHU 1 where he remarked by way of obiter that:

(35) Has the Applicant provided the proof for the said application, I would have concluded that the Applicant is entitled to be furnished with the copy of his own recorded statement upon his proper application and the Minister cannot deny such right and it cannot be denied and said to be against the national interest.”

(25) Here, I would also concur, albeit by way of obiter, that an applicant who is seeking to challenge his detention order is entitled to be provided with a copy of his own recorded statement if he has requested for it...."

35. Selanjutnya dalam penghakiman kes: Nathan a/l Vijayan v. Timbalan Menteri Dalam Negeri, Malaysia & Anor (MTSA Permohonan Jenayah No: 44-200-12/2016), Ghazali Cha J menegaskan bahawa:

"....(11) Peguambela telah merujuk kepada kes: Mahkamah Tinggi, Mohd Najib Yusof v. Timbalan Menteri Dalam Negeri & Ors. (2016) 1 LNS 374 yang mana telah memutuskan bahawa P adalah berhak kepada percakapannya kerana beliau mempunyai kepentingan terhadapnya.....

.....
.....

(14) Mengenai isu ini, saya bersetuju dengan hujah peguambela diatas, atas alasan berikut:

- (a) Rakaman Percakapan, samada beramaran ataupun tidak adalah dibuat oleh P sendiri;

(b) *Undang-undang juga memberikan hak kepada P untuk membuat representasi secara teratur dan berkesan;*

(c) *Alasan yang diberikan oleh ASP Jodie Yap adalah tidak munasabah dan tersasar*

(15) Oleh itu saya menerima isu ini sebagai satu isu yang bermerit.....”

35. Dalam masa yang sama, melalui penghujahan bertulis Peguam Kanan Persekutuan telah menyatakan bahawa Pemohon sepatutnya memohon dihadapan Lembaga Penasihat pada 31 Mei 2017 dan 7 Jun 2017 untuk Lembaga Penasihat menggunakan budi bicara mengikut Kaedah 10(2)(c) untuk membekalkan rakaman percakapan Pemohon. Pemohon telah dibawa kehadapan Lembaga Penasihat untuk menjalankan Representasi yang sewajarnya. Justeru itu hak-hak Pemohon tidak pernah dinafikan.

Dalam mengkaji hujahan Peguam Kanan Persekutuan, saya mendapati bahawa isu yang terlibat adalah kegagalan Pemohon untuk mendapatkan sesalinan rakaman percakapan beliau sebelum Pendengaran Representasi dijalankan. Pihak Responden berhujah bahawa permohonan sepatutnya dibuat semasa persidangan Lembaga Penasihat. **Pada hemat saya, sekiranya diberi pun percakapan tersebut pada hari pendengaran representasi 7 Jun 2017, bagaimana mungkin dapat dikatakan Pemohon boleh**

membuat persediaan awal representasi beliau? Perlulah diingat bahawa Pemohon hanya diwakili peguam pada 7 Jun 2017. Dalam mengkaji isu ini selanjutnya, saya mendapat bahawa rakaman percakapan Pemohon dalam kes ini adalah sama statusnya seperti percakapan yang dirakam menurut Seksyen 112 Kanun Prosedur Jenayah. Ianya melibatkan percakapan yang diberikan sendiri oleh Pemohon dan bukannya percakapan orang lain. Justeru, persoalan samada Pemohon ada membuat permohonan atau sebaliknya tidak timbul, malah apa yang penting adalah rakaman percakapan Pemohon wajiblah dibekalkan sebelum prosiding representasi bermula. Peguam Kanan Persekutuan menghujahkan bahawa kes yang ditangkap dibawah satu kesalahan jenayah dengan kes yang ditangkap dibawah undang-undang pencegahan merupakan dua undang-undang yang berlainan. **Sungguhpun saya akui mengenai perkara ini, tetapi pada hemat saya sekiranya suatu rakaman percakapan telah diambil dari Pemohon, maka Pemohon wajib mengetahui apa yang terkandung didalam percakapan tersebut dan apabila Pemohon ditahan bersabit dengan percakapan itu, maka Pemohon wajib dibekalkan sesalinan percakapan tersebut bagi membolehkan Pemohon mempertahankan dirinya sekiranya sesuatu inkuri dan representasi diadakan terhadapnya.** Apa yang sangat mushkil adalah, merujuk kepada Affidavit Balasan ASP Mohd Yusri pada perenggan 4 dinyatakan begini”

4. ....saya menyatakan bahawa memandangkan permohonan adalah dibuat oleh peguam Pemohon untuk

mendapatkan Salinan rakaman percakapan Pemohon sendiri, maka permohonan telah dibenarkan dan Salinan percakapan Pemohon telah dibekalkan....

36. Apakah nilai probative apabila percakapan tersebut yang hanya dibekalkan kepada Pemohon pada 17 Ogos 2017, iaitu lebih dari 2 bulan setelah Pendengaran Representasi Pemohon dijalankan? Bagaimana mungkin representasi yang sewajarnya dapat dibuat oleh Pemohon? Dalam Affidavit ASP Mohd Yusri dan Sarjan Saudah, kedua-duanya menyatakan bahawa penzahiran percakapan tersebut adalah bertentangan dengan Kepentingan Negara (*National Interest*). Peguam Kanan Persekutuan merujuk hujahan mereka berdasarkan kepada penghakiman Mahkamah Persekutuan dalam kes: **Rajasakanan a/l Narayanasamy v. Timbalan Menteri Dalam Negeri & Anor (Rayuan Jenayah No: 05-1-01/2017)** yang mengakaskan penghakiman Mahkamah Tinggi, walaupun permohonan telah dibuat untuk mendapatkan sesalinan rakaman percakapan, Responden boleh menolak permohonan tersebut sekiranya berpendapat ia bertentangan dengan kepentingan Negara. Secara hormatnya, pada hemat saya kes ini perlu dibezaikan dengan kes dalam permohonan dihadapan saya. **Sekiranya dikatakan ianya bertentangan dengan kepentingan Negara, bagaimana pula keadaannya apabila pihak polis sendiri meluluskan permohonan Pemohon dengan membekalkan sesalinan rakaman percakapan kepada Pemohon pada 17 Ogos 2017?? Apakah kepentingan Negara yang dilaung-laungkan mereka**

sebelum ini, tidak dapat dipastikan? Dalam dua keadaan yang berbeza ini, saya ingin merujuk kepada penghakiman kes: **Eiri Aizul bin S.M. Safri v. Timbalan Menteri Dalam Negeri & 2 Yang Lain** (MTSA Permohonan Jenayah No: 44-117-05/2017), Abdul Halim J menegaskan bahawa:

“.....Jika kita teliti kepada kronologi kes ini, permohonan oleh Pemohon pada 2.2.2017 telah ditolak oleh pihak KDN melalui surat mereka bertarikh 16.2.2017 diatas alasan “Kepentingan Negara”. Manakala permohonan yang dikemukakan ke KDN juga pada 12.1.2017, tidak mendapat sebarang maklum balas. Hanya melalui surat bertarikh 28.2.2017 kepada Ketua Polis Negara, rakaman percakapan Pemohon dibekalkan. Namun ia diterima 11 hari lewat iaitu selepas Lembaga Penasihat bersidang.

Jelas dapat dilihat yang suatu pendirian yang tidak konsisten telah diambil oleh pihak-pihak yang berwajib. Jika seandainya rakaman percakapan tersebut tidak dapat dibekalkan atas “alasan Kepentingan Negara” dan pendirian tersebut dikekalkan sehingga ke akhirnya, mungkin kecabaran terhadap kegagalan untuk membekalkan rakaman percakapan itu boleh dikatakan sebagai tidak bermerit. Ini kerana alasan Kepentingan Negara mungkin boleh dijadikan sebagai alasan yang tidak menjadikannya bertentangan dengan Perkara 151(1) Perlembagaan Persekutuan. Namun disini,

“Kepentingan Negara” itu telah di “qualified” dengan pembekalan rakaman percakapan Pemohon oleh pihak Bukit Aman melalui surat mereka bertarikh 13.3.2017.

Jelas, tiada pendirian bersepadu didalam hai ini.....”

37. Berdasarkan kepada ketiga-tiga kes yang dirujuk diatas, adalah menjadi hemat saya bahawa Rakaman Percakapan Pemohon merupakan hak Pemohon sendiri, dengan membekalkan sesalinan rakaman percakapan oleh pegawai penyiasat ataupun pegawai perakam tidak bertentangan dengan kepentingan Negara dan Pemohon telah memohon kepada pihak polis secara lisan setelah menandatangani rakaman percakapan beliau untuk mendapatkan sesalinan rakaman tersebut.

Dalam mengingati dan mempertimbangkan fakta-fakta dalam permohonan jenayah ini, mahkamah ini mengingati diri sendiri kepada prinsip-prinsip yang disenaraikan dahulu dalam kes: **Krishnan Murthy v. Pendakwa Raya [1986] 1 MLRA 239; (1987) 1 MLJ 292 AT 295-296; [1987] CLJ (Rep) 145 (SC)**

“.....it is one of the most basic rule of justice that however heinous a crime person is accused of, whatever the rank of the person who testifies against him, he can only be convicted on evidence produced according to the stringent requirement of

law.....but it does not mean that a person accused of the most serious crime to equal protection before the law.....is that his guilt must be proved in accordance with or in a manner required by law. Anything less will be not enough.....”

Begini juga, dalam menilai isu diatas, mahkamah ini telah merujuk kepada kes: **Choo Chang Teik & Anor V. PP [1991] 1 MLRA 280; (1991) 3 MLJ 423; [1991] 1 CLJ 54**

“.....although it is unfortunate that a guilty party cannot be brought to justice, it is more important that there should not be a miscarriage of justice and the law should be maintained that the prosecution should prove its case.....”

40. Mahkamah ini sentiasa mengingati saranan dalam kes: **Re Datuk James Wong Kim Min, Minister of Home Affairs, Malaysia & Ors. V. Datuk James Wong Kim Min (1976) 2 MLJ 245 (MP)** mukasurat 250-25, Suffian LP dalam penghakiman keputusan Mahkamah Persekutuan menyatakan bahawa:

“Preventive Detention is the detention of a person without trial as opposed to punitive detention where a person is detained after trial in a court of law in which he is proved to have committed an offence punishable under certain provisions of the penal law.

.....Preventive detention is, therefore, a serious invasion of personal liberty. Whatever safeguard that is provided by a law against the improper exercise of such power must be zealously watched and enforced by the court. In a matter so fundamental and important as the liberty of the subject, strict compliance with statutory requirements must be observed in depriving a person of his liberty. The material provisions of the law authorizing detention without trial must be strictly construed and safeguards which the law deliberately provides for the protection of any citizen must be liberally interpreted. Where the detention cannot be held to be in accordance with the procedure established by the law, the detention is bad and the person detained is entitled to be released forthwith. Where personal liberty is concerned an applicant in applying for a writ of habeas corpus is entitled to avail himself of any technical defects which may invalidate the order which deprives him of his liberty. See *Ex parte Johannes Choeldi & Ors [1960] 1 LNS 25; [1960] MLJ 184.*

.....One of the functions of the courts is to interpret the law. An inherent part of their function is to see that the executive acts within the law and does not encroach unnecessarily into the realm of liberty of the

subject. In fact, Article 5(1) of the Constitution guarantees that 'no person shall be deprived of his...liberty except in accordance with the law'. If this constitutional guarantee is to have any real meaning at all, then it is imperative that the courts should intervene if the liberty of the subject is encroached upon not in accordance with the law".

41. Berdasarkan kepada Alasan-alasan yang tersebut diatas, **saya berpuashati bahawa diatas kegagalan ASP Mohd Yusri dan Sarjan Saudah untuk mengendahkan permohonan lisan Pemohon untuk dibekalkan dengan sesalinan rakaman percakapan beliau merupakan satu ketidakpatuhan prosedur yang telah menafikan hak-hak Pemohon sehingga menyebabkan Pendengaran Representasi beliau tidak dapat dijalankan secara efektif dan teratur. Dengan kedapatan ini ianya secara langsung bertentangan dengan peruntukan Artikel 151(1)(a) Perlembagaan Persekutuan.** Justeru itu, mahkamah ini berpuashati bahawa penahanan Pemohon melalui Perintah Tahanan bertarikh 4 April 2017 menurut Seksyen 6(1) Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985 adalah jelas bertentangan dengan keperluan prosedur yang mana menyebabkan penahanan Pemohon adalah tidak sah dan terbatal. Justeru itu, mahkamah ini membenarkan permohonan pihak Pemohon dan mengeluarkan Perintah Writ of Habeas Corpus serta mengarahkan

Pemohon dilepaskan dan dibebaskan dari tempat tahanannya dengan kadar Serta Merta.

Mahkamah ini merasakan adalah adil, wajar dan saksama setelah mempertimbangkan segala sudut prinsip undang-undang yang berkaitan dan alasan-alasan yang dinyatakan diatas. Mahkamah ini merakamkan ucapan terima kasih kepada barisan Peguam Kanan Persekutuan dan barisan Peguambela yang terlibat diatas kerjasama yang diberikan dalam melupuskan kes ini.

Bertarikh 27 Disember 2017

(DATO' HJ. MOHAMAD SHARIFF BIN HJ. ABU SAMAH)
Pesuruhjaya Kebersihan
Mahkamah tinggi 4 (Bahagian Jenayah)
Kuala Lumpur.

Pihak-pihak :

Bagi Pihak Responden : Puan Adilah binti Roslan
Peguam Kanan Persekutuan,
Kementerian Dalam Negeri Malaysia

Bagi pihak Pemohon : Datuk N. Sivananthan bersama-sama
Grace S. Nathan (*Tetuan Sivananthan*)